Stuk **730** (2000-2001) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

31 mei 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevenentachtigste zitting in Genève op 17 juni 1999

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet 9

Advies van de Raad van State 13

Ontwerp van decreet 19

BIJLAGE : Tekst van het verdrag nr. 182 betreffende het verbod van de ergste vormen van Kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan 21

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting bij het verdrag

De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) wil, door een verdrag en een aanbeveling aan te nemen, haar mondiale strijd tegen de afschaffing van kinderarbeid versterken.

Sedert 1919 heeft de IAO 11 verdragen m.b.t. de minimumleeftijd voor werknemers aangenomen. Onder deze verdragen bevindt zich verdrag nr. 138 m.b.t. de minimumleeftijd (1973), dat een synthese vormt van alle voorgaande verdragen. Dit verdrag legt aan de ondertekenaars de verplichting op om een nationale politiek te voeren die gericht is op de effectieve afschaffing van kinderarbeid en op een geleidelijk optrekken van de minimumleeftijd. In geen enkel geval mag de minimumleeftijd onder de 15 jaar liggen om alzo de fysieke en mentale ontwikkeling van het kind niet te belemmeren.

In tegenstelling tot de vroegere verdragen heeft verdrag nr. 138 betrekking op alle sectoren en economische activiteiten. Er blijven evenwel uitzonderingen mogelijk voor bepaalde sectoren (bvb. thuisarbeid). Het verdrag had de bedoeling om een flexibel instrument te zijn in de strijd tegen kinderarbeid.

Er zijn een drietal belangrijke redenen waarom een nieuw verdrag nodig is :

1. de IAO heeft vastgesteld dat verdrag nr. 138 lacunes vertoont. Veel lidstaten zijn van mening dat het verdrag te ingewikkeld is en ze hebben daarom nagelaten het verdrag te ratificeren ;

2. de internationale gemeenschap heeft de laatste jaren in steeds duidelijker bewoordingen haar afkeer uitgedrukt tegen kinderarbeid, die een rem is op de ontwikkeling van vele landen ;

3. de hedendaagse situatie in die regio's die het meest gebruik maken van kinderarbeid is zo schrijnend dat het voor hen onmogelijk is om alle vormen van kinderarbeid onmiddellijk af te schaffen. Een dergelijke eis zou voor de meeste van deze landen een bestendiging van de armoede en een toename van de meest verwerpelijke vormen van kinderarbeid met zich mee kunnen brengen.

Gelet op voorgaande elementen heeft de IAO geoordeeld dat er een zekere prioriteit moet verleend worden aan het afschaffen van kinderarbeid. Daarom wil men in eerste instantie onmiddellijk een halt toeroepen aan de ergste vormen van kinderarbeid.

De eerste prioriteit is daarom de onmiddellijke afschaffing van volgende vormen van kinderarbeid :

– alle vormen van slavernij en soortgelijke praktijken ;

– het gebruik van kinderen voor illegale activiteiten en seksuele exploitatie ;

– het gebruik van kinderen voor "gevaarlijk werk".

Op basis van deze elementen werd door het Internationaal Arbeidsbureau een ontwerpverdrag en aanbeveling opgesteld, die op de Conferentie van juni 1998 werden besproken en geamendeerd en op de Conferentie van juni 1999 definitief werden goedgekeurd.

Deze nieuwe instrumenten hebben volgende toegevoegde waarde :

– ze bevestigen de basisprincipes van verdrag nr. 138 : op langere termijn dient elke vorm van kinderarbeid afgeschaft te worden ;

– ongeacht de leeftijd van het kind wordt een aantal activiteiten steeds verboden, namelijk die activiteiten die de gezondheid, veiligheid of moraliteit van het kind in het gedrang brengen ;

– ondanks de beperking tot de ergste vormen van kinderarbeid, zijn er geen uitzonderingen voor bepaalde sectoren of categorieën meer mogelijk ;

– door de formulering van het begrip "ergste vormen" (o.m. uitbreiding tot seksuele exploitatie) zal het toepassingsgebied in de praktijk ook verruimd worden tot de geïndustrialiseerde landen, waardoor het verdrag een mondiaal karakter krijgt en niet beperkt blijft tot de "ontwikkelingslanden" ;

– in tegenstelling tot verdrag nr. 138 is het huidige verdrag ook van toepassing op arbeid verricht binnen het kader van het gezin (thuisarbeid). Aldus wordt er een link gelegd naar het "Internationaal verdrag ter bescherming van de rechten van het kind" ;

– in de aanbeveling wordt specifiek verwezen naar de precaire situatie van "meisjes" ;

– er worden twee nieuwe instrumenten gecreëerd :

  * er wordt bijzondere aandacht besteed aan preventie en opvolging ;

  * er is een bijzondere bepaling m.b.t. het verlenen van (juridische) bijstand.

Het nieuwe verdrag heeft bijgevolg niet de bedoeling om het oude verdrag nr. 138 te vervangen, maar er wordt daarentegen een fasering doorgevoerd, waarbij het nieuwe verdrag de ergste vormen van kinderarbeid onmiddellijk wil verbieden en het oude verdrag op langere termijn alle vormen van kinderarbeid wil afschaffen.

Het nieuwe verdrag wil aldus op een pragmatische wijze te werk gaan, zonder het einddoel daarbij uit het oog te verliezen.

2. Artikelsgewijze bespreking van het verdrag

Artikel 1

Toepassingsgebied

Artikel 1 verplicht elk land dat het verdrag ratificeert onmiddellijk doeltreffende maatregelen te nemen om de ergste vormen van kinderarbeid te verbieden en dringend af te schaffen.

Hoewel men principieel de ergste vormen van kinderarbeid onmiddellijk wil afschaffen, weet men dat men in de praktijk alleen maar onmiddellijk maatregelen zal kunnen nemen, die dan op termijn moeten leiden tot de afschaffing van de ergste vormen van kinderarbeid. De voorliggende tekst van artikel l is dan ook een compromistekst, die aan de "ontwikkelingslanden" moet toelaten om het verdrag te ratificeren.

De artikelen 2 en 3 bevatten de definities en zijn dan ook de sleutelartikels van het verdrag.

Artikel 2

Leeftijdsgrens

Dit artikel definieert een kind als elkeen die de leeftijdsgrens van 18 jaar nog niet bereikt heeft. Het is gebaseerd op artikel 1 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind, maar staat in tegenstelling tot dit verdrag geen uitzonderingen toe voor landen waar de nationale wetgeving de meerderjarigheid bepaalt op een leeftijd onder de 18 jaar. Dit verdrag hanteert dan ook een uniforme leeftijdsgrens en voert met de leeftijdsgrens van 18 jaar een hoge beschermingsdrempel in.

Artikel 3

Definitie van "ergste vormen van kinderarbeid"

Artikel 3 definieert de ergste vormen van kinderarbeid. Het betreft hier :

– alle vormen van slavernij en gelijkaardige praktijken, met inbegrip van hun inzet in gewapende conflicten ;

– het gebruik van kinderen voor illegale activiteiten ;

– het gebruik van kinderen voor "gevaarlijk werk" ;

– het gebruik van kinderen voor seksuele exploitatie.

Gelet op het belang dat men hecht aan de bestrijding van de seksuele exploitatie van kinderen, wordt dit in een afzonderlijk punt ondergebracht, los van de overige illegale activiteiten.

Al deze vormen van kinderarbeid worden behandeld in het Belgisch strafrecht, het Belgisch humanitair recht, in reeds eerder door België bekrachtigde internationale verdragen, in de wet van 29 juni 1983 betreffende de schoolplicht, in de Belgische wetgeving inzake kinderarbeid en jeugdige werknemers (m.n. de arbeidswet van 16 maart 1971 zoals gewijzigd en het koninklijk besluit van 11 maart 1993 betreffende de kinderarbeid), in de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn op het werk en het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het

werk en het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming.

Artikel 4

Omschrijving van "schadelijke" werkzaamheden

In dit artikel wordt verduidelijkt hoe één van de ergste vormen van kinderarbeid, namelijk de "schadelijke" werkzaamheden, moet bepaald worden. Het definiëren van deze werkzaamheden via een nationale lijst wordt aan de nationale wetgeving of de bevoegde overheid overgelaten. Tevens wordt de rol van de werkgevers- en werknemersorganisaties bepaald in dit overleg. Zonder minimumvereisten op te leggen, worden er aanwijzingen voor de definiëring van de gevaarlijke werkzaamheden gegeven. Er moet met name rekening worden gehouden met de relevante internationale normen terzake en in het bijzonder met de paragrafen 3 en 4 van de bijhorende aanbeveling. Dit betekent dat bij het opstellen van de lijst de volgende werkzaamheden moeten overwogen worden zonder dat ze evenwel verplicht dienen opgenomen te worden :

– de werkzaamheden die kinderen blootstellen aan fysieke, psychologische of seksuele mishandelingen ;

– de werkzaamheden die ondergronds, onder water, op gevaarlijke hoogtes of in benauwde ruimtes worden uitgevoerd ;

– de werkzaamheden die uitgevoerd worden met machines, materieel of gevaarlijk gereedschap of waarbij zware lasten moeten worden getorst of gedragen ;

– de werkzaamheden die uitgevoerd worden in een ongezonde omgeving, waarin bijvoorbeeld kinderen kunnen worden blootgesteld aan gevaarlijke stoffen, agentia of procédés of aan een temperatuur, lawaai of trillingen die schadelijk zijn voor hun gezondheid ;

– de werkzaamheden die uitgevoerd worden in bijzonder moeilijke omstandigheden, bijvoorbeeld gedurende vele uren, of 's nachts of waarvoor het kind op ongegronde wijze in de lokalen van de werkgever wordt opgehouden.

Andere niet nader gepreciseerde internationale normen waarmee rekening moet worden gehouden, zijn bijvoorbeeld de IAO-normen inzake nachtwerk, toxische stoffen, enz...

Door de verwijzing in het verdrag worden de landen verplicht om te onderzoeken of de vormen van arbeid vermeld in de aanbeveling al dan niet moeten gekwalificeerd worden als verboden voor kinderen. De landen worden evenwel niet verplicht om de lijst over te nemen, maar wel om haar in overweging te nemen. Dit impliceert dat men zal moeten motiveren om ervan af te wijken.

Het artikel kent een grote rol toe aan de sociale partners die verplicht dienen geraadpleegd te worden bij het opstellen, periodiek onderzoeken en de eventuele actualisering van de nationale lijsten alsook bij de lokalisatie van de gevaarlijke werkzaamheden.

Gelet op het feit dat deze materie slechts in subsidiaire orde tot de bevoegdheid van de Gewesten, resp. Gemeenschappen behoort, is het logisch dat het federaal ministerie van Tewerkstelling en Arbeid de bevoegde overheid wordt en instaat voor de coördinatie en het overleg met de sociale partners.

De "schadelijke werkzaamheden" zijn momenteel reeds in het Belgisch recht verboden door de voordien vermelde reglementeringen van kinderarbeid en jeugdige werknemers en bescherming van jeugdige werknemers. Het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van jongeren op het werk heeft als bijlage een weliswaar niet exhaustieve, maar toch zeer exemplarische en concrete lijst van in België als gevaarlijk te bestempelen werkzaamheden die in samenspraak met de sociale partners werd opgesteld. Bovendien moet elke werkgever minstens éénmaal per jaar een risicoanalyse uitvoeren, hernieuwen of aanpassen om elke activiteit te identificeren die een specifiek risico kan opleveren en dit met het oog op een toevoeging aan de lijst met gevaarlijke werkzaamheden.

De maatregelen die nodig zijn voor de daadwerkelijke uitvoering van het verdrag, worden verduidelijkt in de artikelen 5 tot en met 8.

Artikel 5

Controle

Elk land dient een controlemechanisme aan te duiden of op te richten dat zal instaan voor het toe-

zicht op de naleving van het verdrag. Dit toezicht zal door de federale arbeidsinspecties worden uitgevoerd in het kader van hun gebruikelijke opdrachten.

Artikel 6

Nationale actieprogramma's

Elk ratificerend land dient "nationale" actieprogramma's op te stellen en uit te voeren om deze ergste vormen van kinderarbeid af te schaffen of uit te roeien.

Het opstellen van deze actieprogramma's dient eveneens in samenwerking met de sociale partners te gebeuren. Het verdrag voorziet evenwel uitdrukkelijk dat ook andere organisaties kunnen betrokken worden bij de opmaak van deze programma's. Aldus wordt voorzien dat ook de niet-gouvernementele organisaties hun bijdrage terzake kunnen leveren.

Gelet op het feit dat de materie kinderarbeid in hoofdzaak een federale bevoegdheid is, zal de coördinatie van deze nationale actieprogramma's – weliswaar in overleg met de regionale overheden – federaal dienen georganiseerd te worden.

Artikel 7

"Noodzakelijke maatregelen"

In artikel 7 wordt dieper ingegaan op andere maatregelen die de ratificerende landen dienen te nemen in uitvoering van het verdrag.

In paragraaf 1 wordt bepaald dat elk land de nodige sancties dient te voorzien. Het kan hier gaan om zowel strafsancties als andere sancties, zoals bijvoorbeeld administratieve geldboetes. Dit is reeds via de federale wetgeving het geval.

Paragraaf 2 verplicht de ratificerende landen om binnen een vastgestelde termijn aan preventie te doen, de kinderen aan de ergste vormen van kinderarbeid te onttrekken en hun heraanpassing en sociale integratie te waarborgen.

In het bijzonder wordt hier aandacht besteed aan het belang van het onderwijs, met name gratis basisonderwijs en beroepsopleiding voor de reïntegratie van kindarbeiders.

De lidstaten dienen bovendien de risicokinderen te identificeren door met hen in contact te treden. Verder wordt gevraagd aandacht te besteden aan de precaire situatie van meisjes, gezien die in het bijzonder kwetsbaar zijn voor fysiek en/of seksueel geweld.

Deze bepalingen worden in België reeds in hoge mate toegepast dankzij de wetgeving op de jeugdbescherming en -bijstand en op de leerplicht tot 18 jaar en via het geheel van ons onderwijssysteem. In het bijzonder m.b.t. deze bepalingen zullen de regionale overheden dienen betrokken te worden bij de implementatie van het verdrag. De coördinatie kan dan gebeuren door de federaal bevoegde instanties, gezien het voornamelijk een federale materie betreft.

Artikel 8

Onderlinge bijstand

Dit artikel bevat een oproep tot onderlinge bijstand en internationale samenwerking op het vlak van armoedebestrijding, sociale en economische ontwikkeling en universeel onderwijs.

De bedoeling van dit artikel is om via ontwikkelingssamenwerking de eigenlijke oorzaken van de ergste vormen van kinderarbeid aan te pakken.

België steunt technische samenwerkingsprogramma's in deze domeinen, onder meer via de Internationale Arbeidsorganisatie en haar IPEC-programma.

De artikelen 9 tot en met 16 zijn procedurele bepalingen.

Artikel 9

Dit artikel bepaalt dat de formele ratificatie van het verdrag dient meegedeeld te worden aan de directeur-generaal van het Internationale Arbeidsbureau en door hem dient te worden geregistreerd.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt dat dit nieuwe verdrag alleen die leden van de Internationale Arbeidsorganisatie bindt waarbij de ratificatie werd geregistreerd door

de directeur-generaal van het Internationale Arbeidsbureau.

Het verdrag treedt in werking twaalf maanden nadat de ratificatie van twee leden werd geregistreerd door de directeur-generaal.

Daarna zal het verdrag voor elke lidstaat in werking treden twaalf maanden nadat de ratificatie werd geregistreerd.

Artikel 11

Het verdrag kan maar opgezegd worden na elke periode van tien jaar na inwerkingtreding van het verdrag. In dat geval dient het verdrag één jaar voor het verstrijken van de periode van tien jaar te worden opgezegd door middel van een mededeling aan de directeur-generaal van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 12

De directeur-generaal van de Internationale Arbeidsorganisatie deelt aan alle lidstaten mee welke landen het verdrag hebben ondertekend of opgezegd. In het bijzonder zal hij meedelen wanneer het huidige verdrag in werking is getreden.

Artikel 13

De directeur-generaal van de Internationale Arbeidsorganisatie zal alle gegevens m.b.t. een ratificatie of opzegging van het verdrag meedelen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 14

De Raad van Bestuur van het Internationale Arbeidsbureau kan steeds een rapport m.b.t. de toepassing van het huidige verdrag voorleggen aan de Conferentie met het oog op een gedeeltelijke of gehele herziening.

Artikel 15

Wanneer de Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie een nieuw verdrag aanneemt m.b.t. de voorliggende materie – tenzij uitdrukkelijk anders wordt bepaald – zal de ratificatie van het nieuwe verdrag de onmiddellijke opzegging van het oude verdrag inhouden.

Op het ogenblik van de inwerkingtreding van het nieuwe verdrag, zal het oude verdrag niet langer geratificeerd kunnen worden.

Het huidige verdrag blijft wel van kracht voor de lidstaten die het nieuwe verdrag niet ondertekenen.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt dat de Franse en de Engelse verdragstekst een gelijke authenticiteit hebben.

3. Procedureverloop en advies van de Raad van State

De Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB) heeft in zijn vergadering d.d. 22 september 1999 het gemengd karakter van het verdrag vastgelegd. De ICBB heeft op 2 februari 2000 die beslissing bekrachtigd.

Op 23 februari 2001 heeft de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gehecht aan het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 182 en aan de bijhorende memorie van toelichting. Tevens werd de Vlaamse minister bevoegd voor het werkgelegenheidsbeleid gelast om het advies van de Raad van State in te winnen.

Op 22 maart 2001 heeft de Raad van State zijn advies uitgebracht. Het opschrift, de voordrachtformule, de tekst van artikel 2 en de ondertekening werden volgens de aanbevelingen van de Raad en conform de omzendbrief VR 2000/4 d.d. 8 september 2000, aangepast. Ook wordt de Nederlandse vertaling van het verdrag die is gevoegd bij het voorontwerp van federale goedkeuringswet, toegevoegd. Aan punt 3 van het advies van de Raad van State, waarin gesteld wordt dat in artikel 1 van het ontwerp van decreet moet geschreven worden “dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden”, wordt geen gevolg gegeven. De WGV heeft in zijn vergadering d.d. 22 september 1999

bepaald dat het gemengd karakter (federaal/Gemeenschappen/ Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) wordt vastgelegd. De ICBB heeft die beslissing op 2 februari 2000 bevestigd. De ICBB meende dat in deze context de economische ontwikkeling, vermeld in artikel 8 van het verdrag, op zichzelf niet relevant genoeg is om de Gewesten bevoegd te achten. De bevoegdheid van de Gewesten over de economische ontwikkeling (artikel 8 van het verdrag) is nl. zeer marginaal.

De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,

Renaat LANDUYT

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag betreffende het verbod op en de onmiddelijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid, aangenomen door de algemene vergadering van de Internationale Arbeidsorganisatie in Genève op 17 juni 1999

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamelijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag betreffende het verbod op en de onmiddellijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid, aangenomen door de algemene vergadering van de Internationale Arbeidsorganisatie in Genève op 17 juni 1999, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES 31.380/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 9 maart 2001 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het verdrag betreffende het verbod op en de onmiddellijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid, aangenomen door de algemene vergadering van de Internationale Arbeidsorganisatie in Genève op 17 juni 1999", heeft op 22 maart 2001 het volgende advies gegeven :

1. Het voorontwerp dient op de hierna opgesomde punten te worden aangepast aan de omzendbrief VR 2000/4 van 8 september 2000 betreffende de wetgevingstechniek.

1.1. In de voordrachtformule dient enkel de - in de regel functioneel bevoegde - minister te worden vermeld die het voorontwerp van decreet voorstelt en die wordt belast met de indiening van het ontwerp bij het Vlaams Parlement (randnummer 94 van die omzendbrief) (1).

1.2. In artikel 2 van de tekst van het ontworpen decreet dient te worden geschreven "zal volkomen gevolg hebben" in plaats van "zal volkomen uitwerking hebben" (randnummer 126 van die omzendbrief).

1.3. Het indieningsbesluit wordt ondertekend door de minister-president en door de functioneel bevoegde minister(s), of alleen door de minister-president wanneer die ook de enige functioneel bevoegde minister is (randnummer 198 van die omzendbrief).

2. Het verdient omwille van de eenvormigheid aanbeveling om in het opschrift en in artikel 2 van het ontwerp de Nederlandse vertaling van het opschrift van het goed te keuren verdrag te gebruiken die voorkomt in het voorontwerp van federale goedkeuringswet.

---

(1) Wanneer verschillende ministers bevoegd zijn en de tekst voorstellen, worden uiteraard al die ministers in hun orde van voorrang vermeld.

Men schrijve derhalve "Verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan".

Tevens kan best dezelfde Nederlandse vertaling van het verdrag worden toegevoegd als die welke is gevoegd bij het voorontwerp van federale goedkeuringswet.

3. Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet dat thans in de vorm van een voorontwerp voorligt, een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 8 van het verdrag heeft nochtans ook betrekking op de economische ontwikkeling, wat een gewest-aangelegenheid is.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevenentachtigste zitting in Genève op 17 juni 1999, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 18 mei 2001

De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,

Renaat LANDUYT

BIJLAGE

International Labour Conference
Conférence internationale du Travail

CONVENTION 182

CONVENTION CONCERNING THE PROHIBITION
AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION
OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT
ITS EIGHTY-SEVENTH SESSION,
GENEVA, 17 JUNE 1999

CONVENTION 182

CONVENTION CONCERNANT L'INTERDICTION
DES PIRES FORMES DE TRAVAIL DES ENFANTS
ET L'ACTION IMMÉDIATE EN VUE DE LEUR ÉLIMINATION
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE
À SA QUATRE-VINGT-SEPTIÈME SESSION,
GENÈVE, 17 JUIN 1999

Convention 182

CONVENTION CONCERNING THE PROHIBITION AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Considering the need to adopt new instruments for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, as the main priority for national and international action, including international cooperation and assistance, to complement the Convention and the Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment, 1973, which remain fundamental instruments on child labour, and

Considering that the effective elimination of the worst forms of child labour requires immediate and comprehensive action, taking into account the importance of free basic education and the need to remove the children concerned from all such work and to provide for their rehabilitation and social integration while addressing the needs of their families, and

Recalling the resolution concerning the elimination of child labour adopted by the International Labour Conference at its 83rd Session in 1996, and

Recognizing that child labour is to a great extent caused by poverty and that the long-term solution lies in sustained economic growth leading to social progress, in particular poverty alleviation and universal education, and

Recalling the Convention on the Rights of the Child adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up, adopted by the International Labour Conference at its 86th Session in 1998, and

Recalling that some of the worst forms of child labour are covered by other international instruments, in particular the Forced Labour Convention, 1930, and the United Nations Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Convention, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999.

Article 1

Each Member which ratifies this Convention shall take immediate and effective measures to secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency.

Article 2

For the purposes of this Convention, the term "child" shall apply to all persons under the age of 18.

Article 3

For the purposes of this Convention, the term "the worst forms of child labour" comprises:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties;

(d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children.

Article 4

1. The types of work referred to under Article 3(d) shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, taking into consideration relevant international standards, in particular Paragraphs 3 and 4 of the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

2. The competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, shall identify where the types of work so determined exist.

3. The list of the types of work determined under paragraph 1 of this Article shall be periodically examined and revised as necessary, in consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 5

Each Member shall, after consultation with employers' and workers' organizations, establish or designate appropriate mechanisms to monitor the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 6

1. Each Member shall design and implement programmes of action to eliminate as a priority the worst forms of child labour.

2. Such programmes of action shall be designed and implemented in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of other concerned groups as appropriate.

Article 7

1. Each Member shall take all necessary measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions giving effect to this Convention including the provision and application of penal sanctions or, as appropriate, other sanctions.

2. Each Member shall, taking into account the importance of education in eliminating child labour, take effective and time-bound measures to:

(a) prevent the engagement of children in the worst forms of child labour;

(b) provide the necessary and appropriate direct assistance for the removal of children from the worst forms of child labour and for their rehabilitation and social integration;

(c) ensure access to free basic education, and, wherever possible and appropriate, vocational training, for all children removed from the worst forms of child labour;

(d) identify and reach out to children at special risk; and

(e) take account of the special situation of girls.

3. Each Member shall designate the competent authority responsible for the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 8

Members shall take appropriate steps to assist one another in giving effect to the provisions of this Convention through enhanced international cooperation and/or assistance including support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

Article 9

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 10

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 14

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention unanimously adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eighty-seventh Session which was held at Geneva and declared closed on 17 June 1999.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this eighteenth day of June 1999.

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la convention présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,
Copie certifiée conforme et complète,

For the Director-General of the International Labour Office:
Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

TEKST VAN HET VERDRAG NR. 182 BETREFFENDE HET VERBOD VAN DE ERGSTE VORMEN VAN KINDERARBEID EN DE ONMIDDELLIJKE ACTIE MET HET OOG OP DE AFSCHAFFING ERVAN

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Samengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en in vergadering op 1 juni 1999, in haar zevenentachtigste vergadering;
Overwegende de noodzaak om nieuwe instrumenten goed te keuren met het oog op het verbod en de afschaffing van de ergste vormen van kinderarbeid als belangrijkste prioriteit van de nationale en internationale actie, voornamelijk van de internationale samenwerking en bijstand, om het verdrag en de aanbeveling betreffende de minimumleeftijd voor toegang tot de arbeidsmarkt, 1973, aan te vullen die fundamentele instrumenten blijven inzake kinderarbeid;
Overwegende dat de effectieve afschaffing van de ergste vormen van kinderarbeid een onmiddellijke globale actie vereist die rekening houdt met het belang van gratis basisonderwijs en de noodzaak om de betrokken kinderen te onttrekken aan al deze vormen van arbeid en hun heraanpassing en sociale integratie waarborgen, waarbij de noden van hun families in overweging worden genomen;
Herinnerend aan de resolutie betreffende de afschaffing van kinderarbeid die werd goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieëntachtigste zitting, in 1996;
Erkennend dat kinderarbeid voor een groot stuk veroorzaakt wordt door armoede en dat de oplossing op lange termijn schuilt in de volgehouden economische groei die leidt tot sociale vooruitgang en in het bijzonder tot de vermindering van de armoede en tot universeel onderwijs;
Herinnerend aan het Verdrag betreffende de rechten van het kind dat werd goedgekeurd op 20 november 1989 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties;
Herinnerend aan de Verklaring van de IAO betreffende de fundamentele beginselen en het recht op werk en de follow-up ervan, die werd goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zesentachtigste zitting, in 1998;
Eraan herinnerend dat bepaalde van de ergste vormen van kinderarbeid gedekt worden door andere internationale instrumenten, meer bepaald het Verdrag over de gedwongen arbeid, 1930, en het Bijkomende Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de afschaffing van de slavernij, van de slavenhandel en van de instellingen en praktijken die gelijk staan aan slavernij, 1956;
Na beslist te hebben verscheidene voorstellen betreffende kinderarbeid goed te keuren, een probleem dat het vierde agendapunt vormt van de zitting;
Na beslist te hebben dat deze voorstellen de vorm zouden aannemen van een internationaal verdrag,

keurt vandaag, op 17 juni negentienhonderd negenennegentig het volgende verdrag goed dat het Verdrag over de ergste vormen van kinderarbeid, 1999, zal worden genoemd.

Artikel 1

Elk Lid dat dit verdrag ratificeert, moet onmiddellijke en doeltreffende maatregelen nemen om dringend het verbod en de afschaffing van de ergste vormen van kinderarbeid te waarborgen.

Artikel 2

In dit verdrag is de term "kind" van toepassing op alle personen van minder dan 18 jaar.

Artikel 3

In dit verdrag omvat de uitdrukking "de ergste vormen van kinderarbeid":

a) alle vormen van slavernij of analoge praktijken, zoals de verkoop van en de handel in kinderen, de onderworpenheid voor schulden en de lijfeigenschap evenals de verplichte of gedwongen arbeid, met inbegrip van de gedwongen of verplichte aanwerving van kinderen om ze in te zetten in gewapende conflicten;
b) het gebruik, de aanwerving of het aanbieden van een kind voor prostitutie, voor de vervaardiging van pornografisch materiaal of pornografische voorstellingen;
c) het gebruik, de aanwerving of het aanbieden van een kind voor ongeoorloofde praktijken, meer bepaald voor de productie en het verhandelen van verdovende middelen, zoals de relevante internationale verdragen bepalen;
d) de werken die, omwille van hun aard of omstandigheden waarin ze worden uitgeoefend, de gezondheid , de veiligheid of de moraliteit van het kind schade kunnen berokkenen.

Artikel 4

1. De vormen van arbeid die bedoeld worden in artikel 3 d) moeten bepaald worden door de nationale wetgeving of de bevoegde overheid, na raadpleging van de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en rekening houdend met de relevante internationale normen en in het bijzonder met de paragrafen 3 en 4 van de aanbeveling over de ergste vormen van kinderarbeid, 1999.

2. De bevoegde overheid moet, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties de aldus vastgestelde vormen van arbeid lokaliseren.

3. De lijst van de conform paragraaf 1 van dit artikel vastgestelde vormen van arbeid moet periodiek onderzocht en, indien nodig, herzien worden in overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties.

Artikel 5

Elk Lid moet, na overleg met de werkgevers- en werknemersorganisaties, geschikte mechanismen oprichten of aanduiden om te waken over de toepassing van de bepalingen, die dit verdrag uitwerking geven.

Artikel 6

1. Elke Lid moet actieprogramma's opstellen en uitvoeren om de ergste vormen van kinderarbeid bij voorrang af te schaffen.
2. Deze actieprogramma's moeten uitgewerkt en toegepast worden in overleg met de bevoegde openbare instellingen en de werkgevers- en werknemersorganisaties, waarbij zo nodig rekening moet worden gehouden met de standpunten van de andere betrokken groepen.

Artikel 7

1. Elk Lid moet alle noodzakelijke maatregelen nemen om de daadwerkelijke tenuitvoerlegging en de naleving van de bepalingen te waarborgen die dit verdrag uitwerking geven met inbegrip van het voorzien en het toepassen van strafrechtelijke sancties of,zo nodig, van andere sancties.
2. Elk Lid moet, rekening houdend met het belang van onderwijs met het oog op de afschaffing van de kinderarbeid, binnen een vastgestelde termijn efficiënte maatregelen nemen om:

a) te verhinderen dat kinderen worden aangeworven voor de ergste vormen van kinderarbeid;
b) te voorzien in geschikte en noodzakelijke rechtstreekse hulp om kinderen te onttrekken aan de ergste vormen van kinderarbeid en hun heraanpassing en sociale intergratie te waarborgen;
c) de toegang te waarborgen tot gratis basisonderwijs en, wanneer dit mogelijk en passend is, tot de beroepsopleiding voor alle kinderen die onttrokken worden aan de ergste vormen van kinderarbeid;
d) de kinderen te identificeren die in het bijzonder blootgesteld zijn aan risico's en in rechtstreeks contact te treden met hen;
e) rekening te houden met de bijzondere situatie van meisjes.

3. Elk Lid moet de bevoegde overheid aanduiden die belast is met de tenuitvoerlegging van de bepalingen die dit verdrag uitwerking geven.

Artikel 8

De Leden moeten gepaste maatregelen nemen om elkaar te helpen om uitwerking te geven aan de bepalingen van dit verdrag door een samenwerking en/of een versterkte internationale bijstand met inbegrip van maatregelen ter ondersteuning van de economische en sociale ontwikkeling, van programma's ter uitroeiing van de armoede en van universeel onderwijs.

Artikel 9

De formele ratificaties van dit verdrag worden meegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau en worden door hem opgetekend.

Artikel 10

1. Dit verdrag bindt uitsluitend de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie wier ratificatie zal worden opgetekend door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.
2. Het zal in werking treden twaalf maanden nadat de ratificaties van twee Leden zullen worden opgetekend door de Directeur-Generaal.
3. Vervolgens zal dit verdrag in werking treden voor elk Lid twaalf maanden na de datum waarop zijn ratificatie zal worden opgetekend.

Artikel 11

1. Elk Lid dat dit verdrag heeft geratificeerd, kan het opzeggen na een periode van tien jaar na de datum van de eerste inwerkingtreding van het verdrag via een akte die wordt overgemaakt aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem wordt opgetekend. De opzegging zal pas in werking treden een jaar nadat ze werd opgetekend.
2. Elk Lid dat dit verdrag heeft geratificeerd en dat, in de periode van één jaar na het verstrijken van de periode van tien jaar die is opgenomen in de vorige paragraaf, geen gebruik maakt van de mogelijkheid tot opzegging die is voorzien in dit artikel, zal gebonden zijn voor een nieuwe periode van tien jaar en zal, vervolgens, dit verdrag pas kunnen opzeggen na het verstrijken van elke periode van tien jaar volgens de voorwaarden die bepaald zijn in dit artikel.

Artikel 12

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie de optekening betekenen van alle ratificaties en alle akten tot opzegging die hem worden overgemaakt door de Leden van de Organisatie.
2. Bij de betekening aan de Leden van de Organisatie van de optekening van de tweede ratificatie die hem wordt overgemaakt, zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie vestigen op de datum waarop dit verdrag in werking zal treden.

Artikel 13

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, voor optekening en conform artikel 102 van het Charter van de Verenigde Naties, volledige inlichtingen overmaken betreffende alle ratificaties en alle opzeggingsakten die hij zal hebben opgetekend overeenkomstig deze artikels.

Artikel 14

Telkens als hij het noodzakelijk acht, zal de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau de Algemene Conferentie een verslag voorleggen over de toepassing van dit verdrag en zal hij, als daar reden toe is, onderzoeken of het probleem van de totale of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie moet worden gezet.

Artikel 15

1. Indien de Conferentie een nieuwe verdrag zou goedkeuren houdende de totale of gedeeltelijke herziening van dit verdrag en tenzij het nieuwe verdrag anders beschikt:
a) zou de ratificatie door een Lid van het nieuwe verdrag houdende herziening van rechtswege en in weerwil van bovengenoemd artikel 11, de onmiddellijke opzegging van dit verdrag betekenen, onder voorbehoud dat het nieuwe verdrag houdende herziening in werking is getreden;
b) zou dit verdrag, vanaf de datum van de inwerkingtreding van het nieuwe verdrag houdende herziening, niet meer kunnen geratificeerd worden door de Leden.

2. Dit verdrag zou in elk geval in zijn vorm van kracht blijven voor de Leden die het geratificeerd zouden hebben en die het verdrag houdende herziening niet zouden ratificeren.

Artikel 16

De Engelse en Franse versie van de tekst van dit verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

De voorafgaande tekst is de autentieke tekst van het verdrag dat unaniem werd aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie op haar 87e zittijd die te Genève plaatsvond en die gesloten werd verklaard op 17 juni 1999.

Tot staving waarvan hun handtekening hebben geplaatst op 18 juni

De Voorzitter van de Conferentie
ALHAJI MUHAMMAD MUNUNI

De Directeur Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau
JUAN SOMAVIA